TÕLGE

Euroopa Liidu ja Jaapani vaheline LEPING, mis käsitleb vastastikust õigusabi kriminaalasjades

EUROOPA LIIT

ja

JAAPAN,

SOOVIDES tõhustada Euroopa Liidu liikmesriikide ja Jaapani vahelist koostööd kriminaalasjades antava vastastikuse õigusabi valdkonnas,

SOOVIDES, et selline koostöö aitaks kaasa kuritegevuse vastu võitlemisele,

KINNITADES endale võetud kohustust järgida õiglust, õigusriigi ja demokraatia põhimõtteid ning kohtuvõimu sõltumatust,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

Artikkel 1

Lepingu sisu ja eesmärk

1. Taotluse saanud riik annab taotluse esitanud riigi taotluse korral vastastikust õigusabi (edaspidi „abi") seoses uurimiste, süüdistuse esitamiste ja muude menetlustega, sealhulgas kohtumenetlustega, kriminaalasjades vastavalt käesoleva lepingu sätetele.

2. Käesolevat lepingut ei kohaldata väljaandmise, kriminaalmenetluse üleandmise ning muude kohtuotsuste kui artiklis 25 sätestatud konfiskeerimisotsuste täitmise suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas lepingus kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „lepinguosalised" – Euroopa Liit ja Jaapan;

b) „liikmesriik" – Euroopa Liidu liikmesriik;

c) „riik" – liikmesriik või Jaapan;

d) „materjalid" – dokumendid, protokollid ja muu tõendusmaterjal;

e) „vara" – igasugune vara, nii kehaline kui kehatu, nii kinnis- kui vallasvara, nii materiaalne kui immateriaalne vara, samuti sellise vara omandiõigust või muid selle varaga seotud õigusi tõendavad juriidilised dokumendid või aktid;

f) „kuriteovahend" – vara, mida kasutatakse või kavatsetakse kasutada mis tahes viisil täielikult või osaliselt kuriteo toimepanemiseks;

g) „kuritegelikul teel saadud tulu" – vara, mis on otseselt või kaudselt saadud või hangitud kuriteo toimepanemise kaudu;

h) „külmutamine või arestimine" – vara ülekandmise, muundamise, käsutamise või ümberpaigutamise ajutine keelamine või vara ajutiselt oma haldusse või kontrolli alla võtmine kohtu või muu pädeva asutuse väljastatud otsuse alusel; ja

i) „konfiskeerimine" (mis hõlmab, kui see on kohaldatav, varast ilmajätmist) – karistus või meede, mille kohus määrab pärast kuriteoga või kuritegudega seotud menetlust ja mille tagajärjeks on vara lõplik äravõtmine.

Artikkel 3

Abi ulatus

Abi hõlmab järgmist:

a) ütluste ja seletuste võtmine;

b) ülekuulamise võimaldamine videokonverentsi teel;

c) materjalide võetuse teostamine, sealhulgas läbiotsimise ja arestimise abil;

d) pangakontodega seotud andmete, dokumentide või aruannete hankimine;

e) isikute läbivaatus ning materjalide ja kohtade vaatlus;

f) isikute, materjalide ja kohtade leidmine või tuvastamine;

g) taotluse saanud riigi seadusandlike, haldus- ja õigusasutuste ning kohalike asutuste valduses olevate materjalide edastamine;

h) dokumentide kättetoimetamine ning isiku teavitamine sellest, et ta on kutsutud ilmuma kohale taotluse esitanud riiki;

i) vahistatu ajutine üleviimine ütluste andmise või muul tõendite kogumisega seotud eesmärgil;

j) abistamine menetlustes, mis on seotud kuritegelikul teel saadud tulu või kuriteovahendite külmutamise või arestimise ning konfiskeerimisega, ja

k) muu abi, mis on taotluse saanud riigi õigusnormide kohaselt lubatud ning mille suhtes on liikmesriik ja Jaapan omavahel kokku leppinud.

Artikkel 4

Keskasutuste määramine ja nende kohustused

Iga riik määrab keskasutuse, mis vastutab abitaotluste saatmise, vastuvõtmise ja neile vastamise eest, selliste taotluste täitmise või nende edastamise eest asutustele, mis on asjaomase riigi õigusnormide kohaselt pädevad selliseid taotlusi täitma. Keskasutusteks on käesoleva lepingu I lisas loetletud asutused.

Artikkel 5

Keskasutustevaheline suhtlemine

1. Käesoleva lepingu alusel tehtavad abitaotlused saadab taotluse esitanud riigi keskasutus taotluse saanud riigi keskasutusele.

2. Liikmesriikide ja Jaapani keskasutused suhtlevad käesoleva lepingu kohaldamisel üksteisega otse.

Artikkel 6

Abitaotluste väljastamiseks pädevad asutused

Asutused, kes on asjaomaste riikide õigusnormide kohaselt pädevad väljastama käesoleva lepingu kohaseid abitaotlusi, on loetletud käesoleva lepingu II lisas.

Artikkel 7

Autentsuse tõestamine

Selliste dokumentide autentsust, mis edastatakse riigi poolt käesoleva lepingu kohaselt ja mis on kinnitatud asjaomase riigi pädeva asutuse või keskasutuse allkirja või pitseriga, ei pea tõestama.

Artikkel 8

Abitaotlused

1. Taotluse esitanud riik esitab taotluse kirjalikult.

2. Taotluse esitanud riik võib kiireloomulistel juhtudel, olles eelnevalt kontakteerunud taotluse saanud riigiga, esitada taotluse muu usaldusväärse sidekanali, sealhulgas faksi või elektronposti vahendusel. Sellisel juhul esitab taotluse esitanud riik seejärel kohe kirjalikult kõnealuse taotluse täiendava kinnituse, kui taotluse saanud riik seda nõuab.

3. Taotlus sisaldab järgmist:

a) uurimist, süüdistuse esitamist või muud menetlust, sealhulgas kohtumenetlust läbi viiva pädeva asutuse nimetus;

b) uurimise, süüdistuse esitamise või muu menetluse, sealhulgas kohtumenetluse subjekti käsitlevad asjaolud;

c) uurimise, süüdistuse esitamise või muu menetluse, sealhulgas kohtumenetluse olemus ja faas;

d) taotluse esitanud riigi asjakohaste õigusnormide tekst või väljavõte, sealhulgas kohaldatavad karistused;

e) taotletava abi kirjeldus ja

f) taotletava abi eesmärgi kirjeldus.

4. Võimaluse korral ja juhul, kui see on taotletava abi seisukohalt oluline, sisaldab taotlus järgmist:

a) teave kõikide selliste isikute isikuandmete ja asukoha kohta, kellelt tahetakse saada ütlusi, seletusi või materjale;

b) loetelu sellele isikule esitatavatest küsimustest, kellelt tahetakse saada ütlusi või seletusi;

c) nende isikute või kohtade täpne kirjeldus, kelle/mille suhtes tuleb läbiotsimine läbi viia, ning nende materjalide täpne kirjeldus, mida tuleb otsida;

d) kirjeldus selle kohta, miks taotluse esitanud riik leiab, et taotletud teave pangakontodega seotud andmete, dokumentide või aruannete kohta on õigusrikkumise uurimise jaoks oluline ja vajalik, ning muu teave, mis võib hõlbustada taotluse täitmist;

e) teave nende isikute kohta, kelle suhtes tuleb toimetada läbivaatus, ning materjalide või kohtade kohta, mille suhtes tuleb toimetada vaatlus;

f) teave nende isikute, materjalide või kohtade kohta, kes/mis tuleb leida või tuvastada;

g) teave dokumendi kättetoimetamise või kutsest teavitamise subjektiks oleva isiku isikuandmete ja asukoha kohta, selle kohta, mil moel on kõnealune isik asjaomase menetlusega seotud, ning kättetoimetamise viisi kohta;

h) teave päevarahade ja kuluhüvitiste kohta, millele on õigus isikul, kelle kohaleilmumist taotluse esitanud riigi pädevasse asutusse on nõutud, ja

i) kuritegelikul teel saadud tulu või kuriteovahendite, nende asukoha ja nende omaniku isikuandmete täpne kirjeldus.

5. Taotlus sisaldab vajaduse korral ka järgmist:

a) konkreetse viisi või korra kirjeldus, mida tuleb asjaomase taotluse täitmisel järgida;

b) taotlusega seotud konfidentsiaalsuse põhjuste kirjeldus ja

c) muu teave, mis tuleks taotluse saanud riigile teatavaks teha, et hõlbustada asjaomase taotluse täitmist.

6. Kui taotluse saanud riik leiab, et abitaotluses sisalduv teave ei ole piisav selleks, et võimaldada asjaomase taotluse täitmist vastavalt käesolevas lepingus sätestatud nõuetele, võib taotluse saanud riik nõuda lisateabe esitamist.

Artikkel 9

Keel

Taotlusele ja kõikidele sellele lisatud dokumentidele lisatakse tõlge taotluse saanud riigi ametlikus keeles või, kõikidel juhtudel või kiireloomulistel juhtudel, käesoleva lepingu III lisas sätestatud keeles.

Artikkel 10

Taotluste täitmine

1. Taotluse saanud riik täidab taotluse viivitamata vastavalt käesoleva lepingu asjakohastele sätetele. Taotluse saanud riigi pädevad asutused võtavad kõik võimalikud meetmed taotluse täitmise tagamiseks.

2. Taotlus täidetakse selliseid meetmeid kasutades, mis on kooskõlas taotluse saanud riigi õigusnormidega. Taotluses kirjeldatud konkreetset viisi või korda, millele on osutatud artikli 8 lõike 4 punktis g või lõike 5 punktis a, järgitakse juhul, kui see ei ole vastuolus taotluse saanud riigi õigusnormidega ja kui see on praktikas võimalik. Juhul kui taotluse täitmine taotluses kirjeldatud viisil või korras tekitab taotluse saanud riigile praktilisi probleeme, konsulteerib taotluse saanud riik taotluse esitanud riigiga selle praktilise probleemi lahendamiseks.

3. Kui leitakse, et taotluse täitmine takistab taotluse saanud riigis käimas olevat uurimist, süüdistuse esitamist või muud menetlust, sealhulgas kohtumenetlust, võib taotluse saanud riik taotluse täitmise edasi lükata. Taotluse saanud riik teavitab taotluse esitanud riiki edasilükkamise põhjustest ning konsulteerib temaga edasise menetluse osas. Pärast taotluse esitanud riigiga konsulteerimist võib taotluse saanud riik täitmise edasilükkamise asemel kehtestada täitmiseks vajalikud tingimused. Kui taotluse esitanud riik on kõnealuste tingimustega nõus, kohustub ta neid tingimusi järgima.

4. Taotluse saanud riik teeb kõik endast oleneva, et hoida konfidentsiaalsena asjaolu, et taotlus on esitatud, taotluse sisu, taotluse täitmise tulemusi ja muud taotluse täitmist käsitlevat asjakohast teavet, kui taotluse esitanud riik sellist konfidentsiaalsust nõuab. Kui taotlust ei ole võimalik täita ilma kõnealust teavet avalikustamata, teavitab taotluse saanud riik sellest taotluse esitanud riiki, kes seejärel otsustab, kas taotlus tuleks sellest hoolimata täita.

5. Taotluse saanud riik vastab taotluse esitanud riigi põhjendatud päringutele taotluse täitmise staatuse kohta.

6. Taotluse saanud riik teavitab taotluse esitanud riiki viivitamata taotluse täitmise tulemusest ning esitab taotluse esitanud riigile taotluse täitmise tulemusena saadud ütlused, seletused ja materjalid, sealhulgas kõik selle isiku poolt, kellelt tahetakse ütlusi, seletusi või materjale saada, esitatud nõuded oma puutumatuse, teovõimetuse või eesõiguse tunnustamise kohta taotluse esitanud riigi õigusnormide alusel. Taotluse saanud riik esitab protokollide või dokumentide originaalid, või juhul kui see on põhjendatud, nende tõestatud koopiad. Kui taotlust ei ole võimalik tervikuna või osaliselt täita, teavitab taotluse saanud riik taotluse esitanud riiki selle põhjustest.

Artikkel 11

Abi andmisest keeldumise põhjused

1. Abi andmisest võib keelduda, kui taotluse saanud riik leiab, et

a) taotlus käsitleb poliitilist kuritegu või poliitilise kuriteoga seotud kuritegu;

b) taotluse täitmine võib ohustada tema suveräänsust, julgeolekut, avalikku korda või muid olulisi huve. Käesoleva punkti kohaldamisel võib taotluse saanud riik teha otsuse, et sellise taotluse täitmine, mis käsitleb taotluse esitanud riigi õigusnormide kohaselt surmanuhtlusega karistatavat kuritegu, või, kui tegemist on ühe käesoleva lepingu IV lisas nimetatud liikmesriigi ja Jaapani vaheliste suhetega, taotluse esitanud riigi õigusnormide kohaselt eluaegse vabadusekaotusega karistatavat kuritegu, võib ohustada taotluse saanud riigi olulisi huve, välja arvatud juhul, kui taotluse saanud riik ja taotluse esitanud riik lepivad kokku tingimustes, mille alusel võib asjaomast taotlust täita;

c) on põhjendatult alust arvata, et abitaotlus on tehtud isikule süüdistuse esitamiseks või tema karistamiseks kõnealuse isiku rassi, usu, rahvuse, etnilise päritolu, poliitiliste vaadete või soo alusel või et see võib halvendada selle isiku olukorda mis tahes eeltoodud põhjustel;

d) asjaomane isik, kelle suhtes viiakse taotluse esitanud riigis läbi eeluurimist, süüdistuse esitamist või muid menetlusi, sealhulgas kohtumenetlusi, millega seoses abi taotletakse, on juba liikmesriigis või Jaapanis sama teo eest lõplikult süüdi või õigeks mõistetud, või

e) taotlus ei vasta käesolevas lepingus sätestatud nõuetele.

2. Taotluse saanud riik võib keelduda oma siseriiklike õigusnormide kohaste sunnimeetmete kohaldamist eeldava abi andmisest juhul, kui ta leiab, et teguviisi, mille suhtes viiakse taotluse esitanud riigis läbi uurimist, süüdistuse esitamist või muud menetlust, sealhulgas kohtumenetlust, ei käsitata taotluse saanud riigi õigusnormide kohaselt kuriteona. Jaapani ja kahe käesoleva lepingu IV lisas nimetatud liikmesriigi vaheliste suhete puhul võib abi andmisest keelduda, kui taotluse saanud riik leiab, et teguviisi, mille suhtes viiakse taotluse esitanud riigis läbi uurimist, süüdistuse esitamist või muud menetlust, sealhulgas kohtumenetlust, ei käsitata taotluse saanud riigi õigusnormide kohaselt kuriteona.

3. Abi andmisest keeldumist ei saa põhjendada pangasaladusega.

4. Taotluse saanud riik konsulteerib enne käesoleva artikli alusel abi andmisest keeldumist taotluse esitanud riigiga, juhul kui taotluse saanud riik leiab, et abi võib anda teatud tingimustel. Kui taotluse esitanud riik on kõnealuste tingimustega nõus, kohustub ta neid tingimusi järgima.

5. Abi andmisest keeldumise korral teavitab taotluse saanud riik taotluse esitanud riiki keeldumise põhjustest.

Artikkel 12

Kulud

1. Taotluse saanud riik kannab kõik taotluse täitmisega seotud kulud, kui taotluse esitanud riik ja taotluse saanud riik ei ole kokku leppinud teisiti.

2. Olenemata lõikes 1 sätestatust kannab taotluse esitanud riik järgmised kulud:

a) eksperttunnistajate tasud;

b) kirjaliku ja suulise tõlke ning transkriptsiooni kulud;

c) isikute päevarahad ja sõidukulud vastavalt artiklitele 22 ja 24;

d) videoühenduse loomise kulud ja videoühenduse toimimisega seotud kulud taotluse saanud riigis ja

e) erakorralised kulud,

kui taotluse esitanud riik ja taotluse saanud riik ei ole kokku leppinud teisiti.

3. Kui taotluse täitmisega kaasneksid erakorralised kulud, konsulteerivad taotluse esitanud riik ja taotluse saanud riik üksteisega, et määrata kindlaks tingimused, mille kohaselt asjaomane taotlus täidetakse.

Artikkel 13

Ütluste, seletuste, materjalide või teabe kasutamise piirangud

1. Taotluse esitanud riik ei kasuta käesoleva lepingu alusel esitatud või muul moel saadud ütlusi, seletusi, materjale või mis tahes teavet, sealhulgas isikuandmeid muul viisil kui asjaomases taotluses kirjeldatud uurimises, süüdistuse esitamisel või muus menetluses, sealhulgas kohtumenetluses, ilma taotluse saanud riigi eelneva nõusolekuta. Taotluse saanud riik võib eelneva nõusoleku andmisel kehtestada tema poolt asjakohaseks peetavad tingimused.

2. Taotluse saanud riik võib nõuda, et käesoleva lepingu alusel esitatud või muul moel saadud ütlusi, seletusi, materjale või mis tahes teavet, sealhulgas isikuandmeid hoitakse konfidentsiaalsena või et neid kasutatakse ainult vastavalt muudele tingimustele, mida ta võib määrata. Kui taotluse esitanud riik on sellise konfidentsiaalsusnõude või selliste tingimustega nõus, kohustub ta neid järgima.

3. Erandlike asjaolude korral võib riik ütluste, seletuste, materjalide või mis tahes teabe, sealhulgas isikuandmete edastamise ajal nõuda, et vastuvõttev riik annaks teavet nende kasutamise kohta.

Artikkel 14

Materjalide transportimine, haldamine ja tagastamine

1. Taotluse saanud riik võib nõuda, et taotluse esitanud riik transpordib ja haldab käesoleva lepingu alusel esitatud materjale vastavalt taotluse saanud riigi määratud tingimustele, sealhulgas tingimustele, mida peetakse vajalikuks, et kaitsta kolmandate isikute huve üleantavate materjalide suhtes.

2. Taotluse saanud riik võib nõuda, et taotluse esitanud riik tagastab kõik käesoleva lepingu alusel esitatud materjalid vastavalt taotluse saanud riigi määratud tingimustele pärast kõnealuste materjalide kasutamist taotluses kirjeldatud eesmärgil.

3. Taotluse esitanud riik järgib lõike 1 või lõike 2 kohaselt esitatud nõuet. Kui selline nõue on esitatud, ei vaata taotluse esitanud riik materjale läbi ilma taotluse saanud riigi eelneva nõusolekuta, juhul kui läbivaatamine kahjustab asjaomaseid materjale või võib seda teha.

Artikkel 15

Ütluste või seletuste võtmine

1. Taotluse saanud riik võtab ütlusi või seletusi. Taotluse saanud riik rakendab selleks sunnimeetmeid, juhul kui sellised meetmed on vajalikud ning kui taotluse esitanud riik esitab taotluse saanud riigile teabe, mille abil põhjendatakse kõnealuste meetmete rakendamist taotluse saanud riigi õigusnormide alusel.

2. Taotluse saanud riik teeb kõik endast oleneva, et võimaldada ütluste või seletuste võtmise taotluses kindlaks määratud isikute kohalolekut taotluse täitmise juures ning võimaldada sellistel isikutel küsitleda isikut, kellelt tahetakse ütlusi või seletusi saada. Juhul kui selline otsene küsitlemine ei ole lubatud, võimaldatakse sellistel isikutel esitada küsimusi, mis esitatakse isikule, kellelt tahetakse ütlusi või seletusi saada.

3. Kui isik, kellelt tahetakse vastavalt käesolevale artiklile saada ütlusi või seletusi, esitab nõude oma puutumatuse, teovõimetuse või eesõiguse tunnustamise kohta taotluse esitanud riigi õigusnormide alusel, võib ütlusi või seletusi võtta sellest hoolimata, välja arvatud juhul, kui asjaomane taotlus sisaldab taotluse esitanud riigi avaldust selle kohta, et puutumatuse, teovõimetuse või eesõiguse tunnustamise nõude esitamise korral ei ole võimalik ütlusi või seletusi võtta.

Artikkel 16

Ülekuulamine videokonverentsi teel

1. Kui isik viibib taotluse saanud riigis ning taotluse esitanud riigi pädevatel asutustel on vaja teda tunnistajana või ekspert-tunnistajana üle kuulata, võib taotluse saanud riik võimaldada nimetatud pädevatel asutustel võtta asjaomaselt isikult ütlusi või seletusi videokonverentsi teel, kui selline ülekuulamine on taotluse esitanud riigis läbiviidava menetluse jaoks vajalik. Taotluse esitanud riik ja taotluse saanud riik konsulteerivad vajaduse korral üksteisega, et hõlbustada taotluse täitmisel tekkida võivate õiguslike, tehniliste või logistiliste küsimuste lahendamist.

2. Videokonverentsi teel toimuva ülekuulamise suhtes kohaldatakse järgmiseid eeskirju, kui taotluse esitanud riik ja taotluse saanud riik ei ole kokku leppinud teisiti:

a) taotluse saanud riigi asutus tuvastab taotluses nimetatud isiku, kes tuleb üle kuulata, ning kutsub ta ülekuulamisele;

b) ülekuulamist teostab taotluse esitanud riigi pädev asutus või toimub ülekuulamine kõnealuse pädeva asutuse juhtimisel kooskõlas taotluse esitanud riigi õigusnormidega ja taotluse saanud riigi õiguspõhimõtetega;

c) taotluse saanud riigi asutuse esindaja, keda vajaduse korral abistab tõlk, viibib ülekuulamise juures ja jälgib seda. Kui taotluse saanud riigi asutus leiab, et ülekuulamise käigus rikutakse taotluse saanud riigi õiguspõhimõtteid, võtab ta viivitamata vajalikke meetmeid, et ülekuulamine jätkuks kooskõlas kõnealuste põhimõtetega;

d) taotluse esitanud riigi või ülekuulatava isiku nõudel tagab taotluse saanud riik, et ülekuulatavat isikut abistab vajaduse korral tõlk, ja

e) ülekuulatav isik võib taotleda õigust ütluste andmisest keelduda kas taotluse esitanud riigi või taotluse saanud riigi õigusnormide alusel. Võetakse ka muid ülekuulatava isiku kaitsmiseks vajalikke meetmeid, mille suhtes taotluse esitanud riigi ja taotluse saanud riigi asutused on kokku leppinud.

Artikkel 17

Materjalide võetuse teostamine

1. Taotluse saanud riik teostab materjalide võetust. Taotluse saanud riik rakendab selleks sunnimeetmeid, sealhulgas läbiotsimist ja arestimist, juhul kui sellised meetmed on vajalikud ning kui taotluse esitanud riik esitab taotluse saanud riigile teabe, mille abil põhjendatakse kõnealuste meetmete rakendamist taotluse saanud riigi õigusnormide alusel.

2. Taotluse saanud riik teeb kõik endast oleneva, et võimaldada materjalide võetuse teostamise taotluses kindlaks määratud isikute kohalolekut asjaomase taotluse täitmise juures.

Artikkel 18

Pangakontod

1. Taotluse saanud riik kontrollib, kas füüsiline või juriidiline isik, kelle suhtes viiakse läbi eeluurimist, omab või käsutab ühte või mitut kontot asjaomases taotluses kindlaks määratud pankades.

2. Taotluse saanud riik esitab üksikasjalikud andmed, dokumendid või aruanded kindlaks määratud kontode kohta, andmed taotluses kindlaks määratud või lõike 1 kohaselt tuvastatud kontode kaudu kindlaks määratud ajavahemiku jooksul tehtud pangatoimingute kohta ning üksikasjalikud andmed, dokumendid või aruanded kõikide saatja ja saaja kontode kohta.

3. Käesolevas artiklis sätestatud kohustusi kohaldatakse ainult sellise teabe puhul, mis on asjaomast kontot haldava panga valduses.

4. Taotluse saanud riik võib teha lõigetes 1 ja 2 kirjeldatud taotluse täitmise sõltuvaks tingimustest, mida ta kohaldab materjalide võetuse teostamise taotluse suhtes.

Artikkel 19

Isikute läbivaatus ning materjalide ja kohtade vaatlus

1. Taotluse saanud riik toimetab isikute läbivaatust ning materjalide või kohtade vaatlust. Taotluse saanud riik rakendab selleks sunnimeetmeid, juhul kui sellised meetmed on vajalikud ning kui taotluse esitanud riik esitab taotluse saanud riigile teabe, mille abil põhjendatakse kõnealuste meetmete rakendamist taotluse saanud riigi õigusnormide alusel.

2. Taotluse saanud riik teeb kõik endast oleneva, et võimaldada isikute läbivaatuse ning materjalide või kohtade vaatluse taotluses kindlaks määratud isikute kohalolekut taotluse täitmise juures.

Artikkel 20

Isikute, materjalide ja kohtade leidmine või tuvastamine

Taotluse saanud riik teeb kõik endast oleneva isikute, materjalide või kohtade leidmiseks või tuvastamiseks.

Artikkel 21

Seadusandlike, haldus- ja õigusasutuste ning kohalike asutuste valduses olevate materjalide edastamine

1. Taotluse saanud riik edastab taotluse esitanud riigile materjalid, mis on taotluse saanud riigi seadusandlike, haldus- või õigusasutuste ning kohalike asutuste valduses ja mis on üldsusele kättesaadavad.

2. Taotluse saanud riik teeb kõik endast oleneva, et edastada taotluse esitanud riigile materjalid, sealhulgas karistusregistri andmed, mis on taotluse saanud riigi seadusandlike, haldus- või õigusasutuste ning kohalike asutuste valduses ja mis ei ole üldsusele kättesaadavad, samas ulatuses ja samadel tingimustel nagu selliste materjalide kättesaadavaks tegemisel oma riigi uurimisasutustele ja prokuratuurile.

Artikkel 22

Dokumentide kättetoimetamine ja isiku teavitamine kutsest

1. Dokumendid, sealhulgas kohtukutsed või muud dokumendid, millega nõutakse isiku kohaleilmumist taotluse esitanud riigi pädevasse asutusse, toimetab taotluse saanud riigis viibivatele isikutele kätte taotluse saanud riik. Taotluse saanud riik teavitab selles riigis viibivat isikut kutsest ilmuda taotluse esitanud riigi pädevasse asutusse.

2. Kui taotlus käsitleb sellise dokumendi kättetoimetamist, millega nõutakse isiku kohaleilmumist taotluse esitanud riigi pädevasse asutusse, peab taotluse saanud riigi keskasutus saama asjaomase taotluse mitte vähem kui viiskümmend (50) päeva enne kohaleilmumise kavandatud kuupäeva. Taotluse saanud riik võib kiireloomulistel juhtudel sellest nõudest loobuda.

3. Kui taotluse esitanud riik teab, et adressaat ei valda keelt, milles lõike 1 kohaselt kättetoimetatud või saadetud dokumendid on koostatud või millesse need on tõlgitud, püüab taotluse esitanud riik tõlkida asjaomased dokumendid või tõlgib vähemalt nende olulised osad ka sellesse keelde, mida adressaat valdab.

4. Lõike 1 kohaselt kättetoimetatud dokumentidele lisatakse avaldus selle kohta, et adressaat võib saada dokumendi väljastanud pädevalt asutuselt või teistelt taotluse esitanud riigi asutustelt teavet oma võimalike põhiõiguste ja kohustuste kohta seoses asjaomaste dokumentidega.

5. Dokumentide kättetoimetamise tulemusest teavitamise puhul vastavalt artikli 10 lõikele 6 esitab taotluse saanud riik kättetoimetamise tõendina dateeritud ja kättetoimetamise subjektiks oleva isiku poolt allkirjastatud kviitungi või taotluse saanud riigi avalduse kättetoimetamise teostamise kohta, samuti kättetoimetamise kuupäeva, koha ja viisi kohta. Taotluse saanud riik teavitab taotluse esitanud riigi vastava taotluse korral taotluse esitanud riiki viivitamata selle isiku võimalikust vastusest, kes on lõike 1 alusel kutsutud taotluse esitanud riigi pädevasse asutusse või kelle kohaleilmumist kõnealusesse pädevasse asutusse on nõutud.

6. Isiku suhtes, kes on lõike 1 alusel kutsutud taotluse esitanud riigi pädevasse asutusse või kelle kohaleilmumist kõnealusesse pädevasse asutusse on nõutud, kuid kes ei ilmu kõnealusesse asutusse, ei kohaldata selle eest taotluse esitanud riigis karistust või sunnimeedet, olenemata taotluses või talle kätte toimetatud või saadetud dokumentides esitatud vastupidise sisuga avaldusest.

Artikkel 23

Õiguskaitse

1. Isikut, kes on artikli 22 lõike 1 alusel kutsutud taotluse esitanud riigi pädevasse asutusse või kelle kohaleilmumist kõnealusesse pädevasse asutusse on nõutud,

a) ei võeta asjaomases riigis vahi alla ega piirata tema vabadust mis tahes teguviisi või tema suhtes tehtud süüdimõistva kohtuotsuse eest, mis eelneb asjaomase isiku lahkumisele taotluse saanud riigist, või

b) ei kohustata andma ütlusi või abistama mis tahes muus uurimises, süüdistuse esitamises või muus menetluses, sealhulgas kohtumenetluses, kui taotluses kindlaks määratud menetlus.

2. Kui lõikes 1 sätestatud õiguskaitset ei ole võimalik osutada, märgib taotluse esitanud riik seda taotluses või kättetoimetatud dokumentides, et asjakohast isikut oleks võimalik sellest teavitada ja et ta saaks teha otsuse, kas taotluse esitanud riigi pädevasse asutusse ilmuda või mitte.

3. Lõike 1 kohane õiguskaitse lõpeb, kui

a) isik, kellel on alates kuupäevast, mil tema kohalolek ei ole pädevale asutusele enam vajalik, või alates kuupäevast, mil ta ei ilmunud kindlaks määratud kuupäeval kõnealusesse asutusse, olnud viieteistkümne (15) järjestikuse päeva jooksul võimalus riigist lahkuda, on sellest hoolimata jäänud vabatahtlikult taotluse esitanud riiki, või

b) isik, olles taotluse esitanud riigist lahkunud, pöördub sinna vabatahtlikult tagasi.

4. Kui taotluse esitanud riik teab, et lõike 1 kohane õiguskaitse on vastavalt lõike 3 punktidele a ja b lõppenud, teavitab ta sellest viivitamata taotluse saanud riiki, juhul kui taotluse saanud riik sellist teavet taotleb ja kui taotluse esitanud riik seda vajalikuks peab.

Artikkel 24

Vahistatute ajutine üleviimine

1. Taotluse saanud riigis vahi all viibiv isik, kelle kohalolek taotluse esitanud riigis on vajalik ütluste andmiseks või muul tõendite kogumisega seotud eesmärgil, viiakse sel eesmärgil ajutiselt üle taotluse esitanud riiki, kui asjaomane isik annab selleks oma nõusoleku ning kui taotluse esitanud riik ja taotluse saanud riik selles kokku lepivad, juhul kui see on taotluse saanud riigi õigusnormide kohaselt lubatud.

2. Taotluse esitanud riik hoiab lõike 1 kohaselt üleviidud isikut taotluse esitanud riigis vahi all, välja arvatud juhul, kui taotluse saanud riik lubab tal toimida teisiti.

3. Taotluse esitanud riik saadab üleviidud isiku viivitamata tagasi taotluse saanud riiki eelnevalt kokku lepitud korras või muus taotluse esitanud riigi ja taotluse saanud riigi vahel kokku lepitud korras.

4. Üleviidud isiku poolt taotluse esitanud riigis vahi all viibitud aega võetakse arvesse talle taotluse saanud riigis kohtuotsusega määratud vabadusekaotuse kandmisel.

5. Käesoleva artikli kohaselt taotluse esitanud riiki üleviidud isikule on tagatud artikli 23 lõikes 1 sätestatud õiguskaitse taotluse esitanud riigis kuni tagasipöördumiseni taotluse saanud riiki, välja arvatud juhul, kui asjaomane isik nõustub andma ütlusi või abistama mis tahes muus uurimises, süüdistuse esitamises või muus menetluses, sealhulgas kohtumenetluses, kui taotluses kindlaks määratud menetlus, ning kui taotluse esitanud riik ja taotluse saanud riik annavad selleks nõusoleku.

6. Isiku suhtes, kes ei anna oma nõusolekut enda üleviimiseks vastavalt käesolevale artiklile, ei kohaldata selle eest taotluse esitanud riigis karistust või sunnimeedet, olenemata taotluses esitatud vastupidise sisuga avaldusest.

Artikkel 25

Kuritegelikul teel saadud tulu või kuriteovahendite külmutamine või arestimine ning konfiskeerimine

1. Taotluse saanud riik abistab oma riigi õigusnormidega lubatud ulatuses menetlustes, mis on seotud kuritegelikul teel saadud tulu või kuriteovahendite külmutamise või arestimise ja konfiskeerimisega.

2. Lõikes 1 kirjeldatud konfiskeerimistaotlusele lisatakse kohtu või muu õigusasutuse otsus konfiskeerimise kohta.

3. Taotluse saanud riik, kelle järelevalve all on kuritegelikul teel saadud tulu või kuriteovahendid, võib anda sellise tulu või sellised kuriteovahendid täielikult või osaliselt üle taotluse esitanud riigile taotluse saanud riigi õigusnormidega lubatud ulatuses ning tema poolt asjakohaseks peetavatel tingimustel.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel austatakse heausksete kolmandate isikute seaduspäraseid õigusi ja huve taotluse saanud riigi õigusnormide alusel.

Artikkel 26

Omaalgatuslik teabevahetus

1. Liikmesriigid ja Jaapan võivad ilma eelneva taotluseta esitada üksteisele kriminaalasjadega seotud teavet seda esitava riigi õigusnormidega lubatud ulatuses.

2. Teavet esitav riik võib seada teavet saavale riigile sellise teabe kasutamisega seonduvaid tingimusi. Sellisel juhul teavitab teavet esitav riik eelnevalt teavet saavat riiki esitatava teabe laadist ja seatavatest tingimustest. Kui teavet saav riik nõustub seatavate tingimustega, on need tema jaoks siduvad.

Artikkel 27

Seosed muude õigusaktidega

1. Käesolevas lepingus sätestatu ei takista riike taotlemast või andmast abi kooskõlas teiste kehtivate rahvusvaheliste lepingutega või asjaomases riigis kohaldavate õigusnormidega.

2. Käesolevas lepingus sätestatu ei takista liikmesriike ja Jaapanit sõlmimast rahvusvahelisi lepinguid, millega kinnitatakse, täiendatakse, laiendatakse või arendatakse edasi käesoleva lepingu sätteid.

Artikkel 28

Konsultatsioonid

1. Liikmesriikide ja Jaapani keskasutused peavad vajaduse korral konsultatsioone, et lahendada taotluse täitmisega seotud probleemid ning hõlbustada kiire ja tõhusa abi andmist käesoleva lepingu alusel, ning võivad teha otsuseid selleks vajalike meetmete võtmise kohta.

2. Lepinguosalised peavad vajaduse korral konsultatsioone mis tahes küsimuses, mis võib tekkida käesoleva lepingu tõlgendamisel või kohaldamisel.

Artikkel 29

Territoriaalne kohaldamine

1. Käesolevat lepingut kohaldatakse Jaapani territooriumi suhtes ning Euroopa Liidu puhul

a) liikmesriikide territooriumite suhtes ja

b) territooriumite suhtes, kelle välissuhete eest vastutab liikmesriik, või nende kolmandate riikide suhtes, kelle osas liikmesriigil on muid kohustusi seoses välissuhetega, kui lepinguosalised on selles diplomaatiliste nootide vahetamise teel kokku leppinud ja asjaomane liikmesriik on seda nõuetekohaselt kinnitanud.

2. Kumbki lepinguosaline võib lõpetada käesoleva lepingu kohaldamise selle territooriumi või riigi suhtes, kellele leping laieneb vastavalt lõike 1 punktile b, teatades sellest teisele lepinguosalisele diplomaatiliste kanalite kaudu kirjalikult kuus kuud ette, kui asjaomane liikmesriik ja Jaapan on seda nõuetekohaselt kinnitanud.

Artikkel 30

Lisade staatus

Käesoleva lepingu lisad on käesoleva lepingu lahutamatu osa. I, II ja III lisa võib lepinguosaliste vastastikuse kirjalikul nõusolekul muuta ilma käesolevat lepingut muutmata.

Artikkel 31

Jõustumine ja lõpetamine

1. Käesolev leping jõustub kolmekümnendal päeval pärast kuupäeva, mil lepinguosalised vahetavad diplomaatilisi noote, millega teavitatakse teineteist käesoleva lepingu jõustumiseks vajalike sisemenetluste lõpuleviimisest.

2. Käesolevat lepingut kohaldatakse abitaotluse suhtes, mis on esitatud käesoleva lepingu jõustumise kuupäeval või pärast seda kuupäeva, olenemata sellest, kas taotlusega seotud teod pandi toime enne seda kuupäeva, sellel kuupäeval või pärast seda kuupäeva.

3. Kumbki lepinguosaline võib käesoleva lepingu igal ajal lõpetada, teatades sellest kirjalikult teisele lepinguosalisele, ning selline lõpetamine jõustub kuus kuud pärast nimetatud teate esitamise kuupäeva.

SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.

KOOSTATUD kahes originaaleksemplaris inglise ja jaapani keeles, kusjuures mõlemad versioonid on võrdselt autentsed, ning allkirjastatud Brüsselis kolmeteistkümnendal novembrikuu päeval aastal 2009 ja Tokyos viieteistkümnendal detsembrikuu päeval aastal 2009. Käesolev leping koostatakse ka bulgaaria, eesti, hispaania, hollandi, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, slovaki, sloveeni, soome, taani, tšehhi ja ungari keeles, ning lepinguosalised kinnitavad nende keeleversioonide autentsust diplomaatiliste nootide vahetamise teel.

Euroopa Liidu nimel *Jaapani nimel*

I LISA

KESKASUTUSED

Lepinguosaliste keskasutusteks on järgmised asutused:

Belgia Kuningriik: föderaalne justiitsministeerium, rahvusvahelise kriminaalkoostöö osakond;

Bulgaaria Vabariik: justiitsministeerium;

Tšehhi Vabariik:

— enne asja kohtusse andmist (st kohtueelses menetluses): Tšehhi Vabariigi Peaprokuratuur ja

— pärast asja kohtusse andmist (st kriminaalkohtumenetluses): Tšehhi Vabariigi Justiitsministeerium;

Taani Kuningriik: justiitsministeerium;

Saksamaa Liitvabariik: föderaalne justiitsamet;

Eesti Vabariik: justiitsministeerium;

Iirimaa: justiits-, võrdõiguslikkuse ja õigusreformi minister või ministri poolt määratud isik;

Kreeka Vabariik: justiits-, läbipaistvuse ja inimõiguste ministeerium;

Hispaania Kuningriik: justiitsministeerium, rahvusvahelise õigusalase koostöö alampeadirektoraat;

Prantsuse Vabariik: justiitsministeerium, kriminaalasjades rahvusvahelise vastastikuse abi osakond, kriminaalasjade ja armuandmise direktoraat;

Itaalia Vabariik: justiitsministeerium, kohtuasjade osakond, kriminaalasjade peadirektoraat;

Küprose Vabariik: justiits- ja avaliku korra ministeerium;

Läti Vabariik:

— kohtueelses menetluses kuni süüdistuse esitamiseni: riiklik politsei,

— kohtueelses menetluses kuni asja kohtusse andmiseni: peaprokuratuur ja

— kohtumenetluses: justiitsministeerium;

Leedu Vabariik:

— Leedu Vabariigi Justiitsministeerium ja

— Leedu Vabariigi Peaprokuratuur;

Luksemburgi Suurhertsogiriik: peaprokurör;

Ungari Vabariik:

— justiits- ja õiguskaitse ministeerium ja

— peaprokuratuur;

Malta Vabariik: peaprokuratuur;

Madalmaade Kuningriik: Haagis asuv justiitsministeerium;

Austria Vabariik: justiitsministeerium;

Poola Vabariik:

— kohtueelses menetluses: riigi peaprokuratuur,

— kohtumenetluses: justiitsministeerium;

Portugali Vabariik: peaprokuratuur;

Rumeenia: justiits- ja kodanikuvabaduste ministeerium, koostöö peadirektoraat, rahvusvahelise õiguse ja lepingute direktoraat, kriminaalasjades tehtava rahvusvahelise õigusalase koostöö talitus;

Sloveenia Vabariik: justiitsministeerium, rahvusvahelise koostöö ja rahvusvahelise õigusabi direktoraat;

Slovaki Vabariik:

— kohtueelses menetluses: peaprokuratuur,

— kohtumenetluses: justiitsministeerium ja

— vastuvõtmiseks: justiitsministeerium;

Soome Vabariik: justiitsministeerium;

Rootsi Kuningriik: justiitsministeerium.

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik: siseministeerium (Ühendkuningriigi keskasutus), Ühendkuningriigi maksuamet (*Her Majesty's Revenue and Customs*), Šotimaa peaprokuratuur (*Crown Office and Procurator Fiscal Service*);

Jaapan: justiitsminister ja riiklik avaliku korra komisjon või nende määratud isikud.

II LISA

Järgnevalt on loetletud käesoleva lepingu artiklis 6 viidatud asutused, kes on asjaomaste riikide õigusnormide kohaselt pädevad väljastama käesoleva lepingu kohaseid abitaotlusi:

Belgia Kuningriik: õigusasutused: õigusemõistmise eest vastutavad kohtusüsteemi liikmed, kohtu-uurijad ja peaprokuratuuri liikmed;

Bulgaaria Vabariik: kriminaalasjade kohtueelse uurimise puhul Bulgaaria Vabariigi peaprokuratuur ja kriminaalasjade kohtumenetluses Bulgaaria Vabariigi kohtud;

Tšehhi Vabariik: Tšehhi Vabariigi prokurörid ja kohtud;

Taani Kuningriik:

— piirkondlikud kohtud, apellatsioonikohtud ja ülemkohus,

— süüdistuse esitamise eest vastutavad ametiasutused ja ametiisikud:

  — justiitsministeerium,

  — riigi peaprokurör,

  — prokurörid ja

  — politseiülemad;

Saksamaa Liitvabariik:

— föderaalne justiitsministeerium;

— föderaalkohus, Karlsruhe;

— föderaalkohtu peaprokurör, Karlsruhe;

— föderaalne justiitsamet;

— Baden-Württembergi Justiitsministeerium, Stuttgart;

— Baierimaa Justiits- ja Tarbijakaitseministeerium, München;

— senati õigusosakond, Berliin;

— Brandenburgi Liidumaa Justiitsministeerium, Potsdam;

— Bremeni justiits- ja konstitutsiooniküsimuste senaator, Bremen;

— Hamburgi justiitsasutus, Hamburg;

— Hesseni Justiits-, Integratsiooni ja Euroopa Asjade Ministeerium, Wiesbaden;

— Mecklenburg-Vorpommerni Justiitsministeerium, Schwerin;

— Alam-Saksi Justiitsministeerium, Hannover;

— Nordrhein-Westfaleni Liidumaa Justiitsministeerium, Düsseldorf;

— Rheinland-Pfalzi Liidumaa Justiitsministeerium, Mainz;

— Saarimaa Justiitsministeerium, Saarbrücken;

— Saksimaa Justiitsministeerium, Dresden;

— Saksi-Anhalti Liidumaa Justiitsministeerium, Magdeburg;

— Schleswig-Holsteini Justiits-, Võrdõiguslikkuse ja Integratsiooni Ministeerium, Kiel;

— Tüüringi Justiitsministeerium, Erfurt;

— liidumaade kõrgemad kohtud;

— liidumaade kohtud;

— kohalikud kohtud;

— liidumaade kõrgemate kohtute peaprokurörid;

— liidumaade kohtute prokurörid;

— Liidumaade õigusasutuste keskbüroo natsionaalsotsialistlike kuritegude uurimiseks, Ludwigsburg;

— Föderaalne Kriminaalpolitseiamet;

— Saksamaa tolliameti uurimistalituse keskasutus;

Eesti Vabariik: kohtunikud ja prokurörid;

Iirimaa: riigi peaprokurör;

Kreeka Vabariik: apellatsioonikohtu juures asuv prokuratuur;

Hispaania Kuningriik: kriminaalkohtute uurijad ja kohtunikud ning prokurörid;

Prantsuse Vabariik:

— kriminaalkohtute esimesed eesistujad, eesistujad ja kohtunikud,

— nimetatud kohtute kohtu-uurijad,

— nimetatud kohtute prokuratuuri talituse liikmed, eelkõige:

  — peaprokurörid,

  — asepeaprokurörid,

  — abipeaprokurörid,

  — prokurörid ja abiprokurörid,

  — politseikohtute prokuröride esindajad ja

  — sõjaväekohtute prokurörid;

Itaalia Vabariik:

prokurörid:

— prokuratuuri direktor,

— abiprokurör,

— sõjaväe prokuratuuri direktor,

— sõjaväe abiprokurör,

— peaprokurör,

— abipeaprokurör,

— sõjaväeprokuratuuri peaprokurör,

— sõjaväe peaprokuratuuri abipeaprokurör;

Kohtunikud:

— rahukohtunik,

— kohtu-uurija,

— eeluurimise kohtunik,

— tavakohus,

— sõjaväekohus,

— kriminaalkohus,

— apellatsioonikohus,

— apellatsioonikohus kriminaalasjades,

— sõjaväe apellatsioonikohus,

— kassatsioonikohus;

Küprose Vabariik:

— vabariigi peaprokurör,

— politsei ülem,

— tolliameti direktor,

— rahapesuga võitlemise üksuse (MOKAS) liikmed ja

— muud ametiasutused või isikud, kellel on õigus toimetada uurimist või esitada süüdistus Küprose Vabariigis;

Läti Vabariik: uurijad, prokurörid ja kohtunikud;

Leedu Vabariik: kohtunikud ja prokurörid;

Luksemburgi Suurhertsogiriik: õigusasutused: õigusemõistmise eest vastutavad kohtusüsteemi liikmed, kohtu-uurijad ja peaprokuratuuri liikmed;

Ungari Vabariik: prokuratuurid ja kohtud;

Malta Vabariik:

— madalama astme kohus,

— alaealiste kohus,

— kriminaalkohus ja apellatsioonikohus kriminaalasjades;

— peaprokurör,

— abipeaprokurör,

— peaprokuratuuri juristid ja

— kohtunikud;

Madalmaade Kuningriik: õigusemõistmise eest vastutavad kohtusüsteemi liikmed, kohtu-uurijad ja peaprokuratuuri liikmed;

Austria Vabariik: kohtud ja prokurörid;

Poola Vabariik: prokurörid ja kohtud;

Portugali Vabariik: eeluurimise staadiumis prokuratuuri talitused, uurimist teostavad kohtunikud ja kohtumenetlust läbiviivad kohtunikud;

Rumeenia: kohtud ja kohtute juures asuvad prokuratuurid;

Sloveenia Vabariik:

— kohalike kohtute kohtunikud,

— uurimist teostavad kohtunikud,

— piirkondlike kohtute kohtunikud,

— apellatsioonikohtute kohtunikud,

— ülemkohtu kohtunikud,

— konstitutsioonikohtu kohtunikud,

— piirkondades tegutsevad riigiprokurörid,

— apellatsioonikohtute juures tegutsevad riigiprokurörid,

— ülemkohtu juures tegutsevad riigiprokurörid;

Slovaki Vabariik: kohtunikud ja prokurörid;

Soome Vabariik:

— justiitsministeerium,

— esimese astme kohtud, apellatsioonikohtud ja ülemkohus,

— prokurörid,

— politseiasutused, tolliasutused ja piirivalve ametnikud, kui nad tegutsevad oma pädevuse piires kriminaalmenetluses kriminaalasjade eeluurimist läbiviivate ametiasutustena vastavalt kriminaalasjade eeluurimist käsitlevale seadusele;

Rootsi Kuningriik: kohtud ja prokurörid;

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik: kohtud ja prokurörid;

Jaapan: kohtud, kohtu eesistujad, kohtunikud, prokurörid, prokuratuuri abiametnikud ja politseikohtu ametnikud.

III LISA

Seoses käesoleva lepingu artikliga 9 aktsepteerivad liikmesriigid ja Jaapan järgmiseid keeli:

Belgia Kuningriik: hollandi, prantsuse ja saksa keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Bulgaaria Vabariik: bulgaaria keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Tšehhi Vabariik: tšehhi keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Taani Kuningriik: taani keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Saksamaa Liitvabariik: saksa keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Eesti Vabariik: eesti ja inglise keel kõikidel juhtudel;

Iirimaa: inglise keel ja iiri keel kõikidel juhtudel;

Kreeka Vabariik: kreeka keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Hispaania Kuningriik: hispaania keel kõikidel juhtudel;

Prantsuse Vabariik: prantsuse keel kõikidel juhtudel;

Itaalia Vabariik: itaalia keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Küprose Vabariik: kreeka ja inglise keel kõikidel juhtudel;

Läti Vabariik: läti keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Leedu Vabariik: leedu keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Luksemburgi Suurhertsogiriik: prantsuse ja saksa keel kõikidel juhtudel ning inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Ungari Vabariik: ungari keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Malta Vabariik: malta keel kõikidel juhtudel;

Madalmaade Kuningriik: hollandi keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Austria Vabariik: saksa keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel;

Poola Vabariik: poola keel kõikidel juhtudel;

Portugali Vabariik: portugali keel kõikidel juhtudel ning inglise või prantsuse keel kiireloomulistel juhtudel;

Rumeenia: rumeenia, inglise või prantsuse keel kõikidel juhtudel. Mahukamate dokumentidega seoses jätab Rumeenia endale õiguse nõuda konkreetsel juhul tõlget rumeenia keelde või lasta tõlge teha taotluse esitanud riigi kulul;

Sloveenia Vabariik: sloveeni ja inglise keel kõikidel juhtudel;

Slovaki Vabariik: slovaki keel kõikidel juhtudel;

Soome Vabariik: soome, rootsi ja inglise keel kõikidel juhtudel;

Rootsi Kuningriik: rootsi, taani või norra keel kõikidel juhtudel, kui taotlusega tegelev asutus ei luba konkreetsel juhul teisiti;

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik: inglise keel kõikidel juhtudel;

Jaapan: jaapani keel kõikidel juhtudel ja inglise keel kiireloomulistel juhtudel. Kiireloomuliste juhtudega seoses jätab Jaapan endale siiski õiguse nõuda tõlget jaapani keelde, kui see puudutab sellise taotluse esitanud riigi taotlust, kes käesoleva lisa kohaselt ei aktsepteeri tõlget inglise keelde.

IV LISA

Käesoleva lepingu artikli 11 lõike 1 punktis b osutavad sõnad „üks liikmesriik” Portugali Vabariigile.

Käesoleva lepingu artikli 11 lõikes 2 osutavad sõnad „kahe liikmesriigi” Austria Vabariigile ja Ungari Vabariigile.